

РЕШЕНИЕ

№ 1632

гр. София, 15.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 18.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **3632** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба вх.№ 53-04-253/24.03.2020г. по описа на Дирекция ОДОП-гр.С., от [фирма] с ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция–гр.С.,ж.к.“Г. Д.“,[жилищен адрес] представлявано от управителя Ч. Калопънджи чрез адв.Д. Балкански срещу Ревизионен акт№ Р-22221019001895-091-001/18.12.2019г., издаден от Р. Г. Я. – орган, възложил ревизията и Б. М. Я.– ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 411/16.03.2020г. на Директора на Дирекция“ОДОП“ С. при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят [фирма] твърди, че оспореният ревизионен акт е незаконосъобразен. Не приема резултатите от ревизията.

Сочи се, че инвентаризация от органите по приходите на наличните парични средства не е извършена, поради което изводът им за скрито разпределение на печалба е неправилен и незаконосъобразен.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. Д., преупълномощен от адв.Балкански, който поддържа жалбата и моли съда да отмени оспореният ревизионен акт. Претендира разноси по представен списък, представя писмени бележки.

Ответникът – Директора на Дирекция ОДОП С. към ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител юрисконсулт С. оспорва жалбата, намира, че в съдебното производство не са представени такива доказателства, въз основа на които да бъде

приета различна фактическа обстановка, напротив събраните доказателства изцяло подкрепят изводите на ревизиращия орган. Моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, чрез процесуалния ѝ представител – прокурор К.К. изразява становище за основателност на жалбата.

Административен Съд С. - град, III отделение, 61 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният ревизионен акт е връчен електронно на 03.01.2020г. Жалбата до директора на ДОДОП С. при ЦУ на НАП е подадена на 10.01.2020г. /вх. № 53-06-203 по описа на ТД –НАП С./. Решение № 411/16.03.2020г на Директора на ОДОП С. е връчено по електронен път на 18.03.2020г. Жалба с вх.№ 53-04-253 и адресирана до АССГ е подадена на 24.03.2020г. т.е. в законния 14- дневен срок.

Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна- участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, а жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Със Заповед №Р-22221019001895-020-001/27.03.2019 г.; връчена на 15.04.2019 г., издадена от Д. И."Д. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД На НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01 -803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица по Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за периодите от 01.10.2013 г. до 31.12:2013 г. С Решение-№Р-22221019001895-098-001/18.04.2019 г. на и.д. директор на ТД на НАП С. правомощията по разглеждане и решаване на преписката са иззети от Д. И. Д. и са възложени на Р. Г. Я. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С.. Със Заповед за изменение на заповед за възлагане а ревизия №Р-22221019001895-020-002/28.06.2019 г., издадена от Р. Г. Я., е определен срок за приключване на ревизията до 13.09.2019 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-[ЕГН].1895-092-001/1.8.12.2019 г. Във връзка с подадено искане по чл. 117, ал. 5 от ДОПК е издадено Уведомление №Р-22221019001895-РУС001/06.11.2019 г., с което е продължен срокът за подаване на писмено възражение по РД до 04.12.2019 г. В определения срок не е подадено писмено възражение по РД.

Ревизията приключва с РА.№Р-22221019001895-091-001/18.12.2019 г., издаден от Р. Г. Я., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на .НАП С. - - орган, възложил ревизията, и Б. М. Я., на длъжност главен инспектор по.приходите;при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията.

С РА е установено задължение за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни, и чуждестранни физически лица за периода от м. 10.2013 г. до м. 12.2013 г. в размер на 267250,00 лв., ведно с лихва за забава в размер на 159510,76лв.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган в съответствие с изискванията на чл.119 ал.2 и чл.118 ал.2 от ДОПК и приетите по делото Заповед №

РД-01-803/07.06.2017г. на Директора на ТД –НАП С., с която са определени служителите, които да изпълняват функции на компетентен орган по чл.112 л.2, т.1 и чл.119 ал.2 от ДОПК.

С Решение № Р-22221019001895-098-001/18.04.2019г на Директора на ТД на НАП С. на основание чл.7 ал.3 от ДОПК е иззето разглеждането и решаването на ревизионното производство на [фирма] от Д. И. Д. в качеството ѝ на възлагащ орган и е възложено на Р. Г. Я. да упражнява правомощия на възлагащ орган. В цитираното решение е посочено,като причина за изземване разглеждането и решаването на ревизионното производство, преназначаването на Д. И. Д. от длъжност „началник сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“, Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП на длъжност „главен инспектор по приходите“ в същия отдел. Приета е и Заповед № 3833/03.04.2019г. на Директора на ТД на НАП С. за преназначаването ѝ на длъжността „главен инспектор по приходите“.

Решение № 411/16.03.2020г. също е издадено от компетентен орган -директора на дирекция „ОДОП“ – С..

От изложеното следва изводът, че първоначалната и последващите ЗИЗВР са издадени от компетентен за целта орган на приходната администрация, както и че ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила за извършването на ревизията. Спазен е и срокът за издаване на РА и на РД.

Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения- такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице в хода на ревизионното производство, актът е съобразен със закона, издаден е в съответната форма и съдържа необходимите реквизити. Ревизиращият екип е изследвал всички факти и обстоятелства, които са от значение за доказаване на спорните обстоятелства. Подробно са анализирани всички представени от жалбоподателя писмени доказателства, включително,такъв анализ е извършен и от решаващия орган.

В хода на съдебното производство са представени от ответника и писмени доказателства за наличие на валиден електронен подпис по смисъла на чл.24 от ЗЕДЕП, въз основа на които се установява, че към датата на възлагане на ревизията, както и към датата на издаване на ревизионния акт, издателите на ревизионния акт са притежавали валиден електронен подпис, което свидетелства за валидно издадени електронни документи- ЗВР, РД и РА.

През ревизирия период основната дейност на жалбоподателя е търговия на дребно с горива в 17 обекта- газостанции и бензиностанции, който подробно са изброени в ревизионния доклад.

От [фирма] не е подадена ГДД декларация по реда на чл. 92 от ЗКПО за 2017 г. По данни от ТР към Агенцията по вписвания е подадена Декларация от представляващия, че през финансова 2017 г. дружеството не е извършвало дейност.

За периода от 01.01.2014 г. до 31.12.2016 г. [фирма] подава ГДД по реда на чл. 92 от ЗКПО с нулеви стойности.

За 2013 г. [фирма] декларира с декларация по чл. 92 от ЗКПО следните резултати:

Общо приходи в размер на 13 293 288,77 лв.

общо разходи в размер на 13 119 646,82 лв.

счетоводна печалба в размер на 173 641,95 лв.

По данни от ИС на НАП - баланс за 2013 г. са установени следните резултати:

Записан капитал - 5000 лв.

Задължения към доставчици до 1 година - 6 372 000 лв.

Няма ДМА.

Предоставени аванси - 1 205 000 лв.

Касови наличности в лева - 5 347 000 лв.

Извършена е справка в ИС на НАП и в ТР към Агенцията по вписвания, при която се установи, че не са публикувани последващи отчети /за периода от 01.01.2014 г. до 31.12.2014 г. и за периода от 01.01.2015 г. до 31.12.2015 г./. Подаден е отчет за финансовата 2016 г. /в процес на обработка/, съгласно който са декларирани:

Записан капитал - 5000 лв.

Задължения към доставчици до 1 година - 6 372 000 лв.

Няма ДМА.

Предоставени аванси - 1 205 000 лв.

Касови наличности в лева - 5 347 000 лв.

Предвид идентичните данни, попълнени в баланса за 2013 г. и 2016 г., както и подадените ГДД по реда на чл. 92 от ЗКПО декларации за 2014, 2015 и 2016 г. с нулеви стойности, ревизиращият екип е приел, че няма движение по отношение на касовата наличност.

В хода на ревизията от жалбоподателя са представени справка за предоставени аванси и писмени обяснения, съгласно които през ревизирания период дружеството е експлоатирано 17 търговски обекта за търговия на дребно с горива - бензиностанции и газостанции. Пояснено е, че касовата наличност към 31.12.2013г. в размер на 5 347 000,00 лв. отразява салдото по сметка 501 Каса от инкасирани суми от обектите, като насрещното задължение към доставчици е било в размер на 6 372 278,94 лв.

С връчено трето ИПДПОЗЛ от дружеството са изискани оборотна ведомост за 2013 г., годишни оборотни ведомости и хронология на сметка 501 Каса за периодите от 01.01.2014 г. до 31.12.2018 г. и към момента на искането. Изисканите документи не са представени на ревизиращите органи.

При така установеното органите по приходите са приели, че представляващите дружеството лица са се разпоредили със средствата в своя полза, съответно средствата следва да се третираат като „скрито разпределение на печалба" по смисъла на § 1. т. 5 от ДР на ЗКПО. Съгласно определението за дивидент, дадено в §1, т. 5 от ДР на ЗДДФЛ, дивидент е скрито разпределение на печалбата. Доходите от дивидентите и ликвидационните дялове в полза на местно или чуждестранно физическо лице от източник в България се облагат с окончателен данък съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗДДФЛ. Съгласно чл. 38, ал.3 от ЗДДФЛ окончателният данък за доходите от дивиденти под формата на скрито разпределение на печалба се определя .върху brutния размер на начислените суми и се облага с 5% на основание чл. 46, ал. 1, т. 3 от същия закон. По смисъла на чл. 65, ал. 3 от ЗДДФЛ данъкът по чл. 46 за доходите по чл. 38, ал. 3 се удържа и внася от предприятието - платец на дохода, в срок до края на месеца, следващ тримесечието, през което са начислени сумите.

Органите по приходите са приели, че сумите са изплатени за периода от м. 10 до м. 12.2013 г. и данъкът е дължим до края на м. 01.2014 г.

Въз основа на горното, върху данъчна основа в размер на 5 345 000,00 лв. е определено задължение за окончателен данък за доходите от дивиденти под формата на скрито разпределение на печалба за периода от м. 10.2013 г. до м. 12.2013 г. в размер на 267 250,00 лв., ведно с лихва за забава в размер на 159 510,76 лв.

Пред решаващия орган жалбоподателят не е представил писмени доказателства.

В хода на съдебното производство са представени от процесуалния представител на жалбоподателя и са приети от съда, заповеди за извършена инвентаризация за 2013г.-2019г., доклади за извършена инвентаризация за 2013г.-2019г., описи на парични средства в брой за 2013г.- 2019г., оборотни ведомости за периода 2013г.-2019г.

На първо място въз основа на цитираните доказателства, не би могло да са установи, дали действително в касата на дружеството в края на 2013г., а и след този период, както се твърди са били налични в брой парични средства в размер на 5 347 000 лева. Видно от приложените описи на парични средства и доклади за извършената инвентаризация, не може да бъде установено мястото, на което е извършена инвентаризацията, както и мястото, на което се съхраняват паричните средства и местонахождението на касата на дружеството. Отделно от това в така представените описи е посочена само размерът на сумата, за която се твърди, че е налична, без да са посочени номиналната стойност на копюрите и техният брой, така както следва да бъде записано в изготвен опис на парични средства, а на изготвените доклади за извършена инвентаризация липсва дата.

Съдът намира, че тези писмени доказателства като частни документи, без достоверна дата не се ползват с материална доказателствена сила и предвид техните недостатъци, относно съдържанието им и късното им представяне / едва в хода на съдебното производство / следва да се приеме, че те са съставени единствено за нуждите на настоящото съдебно производство и за доказване на защитната теза на дружеството –жалбоподател. Този извод на съда, се подкрепя и от обстоятелството, че непосредствено след издаване на РА, с предявяване на жалбата до директора на Д“ОДОП“ –С., както и с депозираната жалба до АССГ, а и в допълнението към нея, подписано от процесуален представител с валидно представено пълномощно, категорично е заявено и се твърди, че не е извършвана инвентаризация за 2013г. /лист 51 от делото, лист 9 от делото и лист 136 от делото/ . Това обстоятелство е заявено от Г. С. И. – пълномощник на дружеството, който видно от писмените доказателства е подписал и Заповед за извършване на инвентаризация от 27.12.2013г. /лист 154 от делото/ и доклад за извършена инвентаризация за 2013г. , без дата приложен на лист 155 от делото., както и опис на пари в касата от 31.12.2013г./лист 156 от делото/.

Отделно от това при справка в Агенцията по вписванията се констатира, че не са публикувани годишни финансови отчети за 2014г. и за 2015г. Подаден е отчет за финансовата 2016г./ в процес на обработка/, съгласно който са декларирани касови наличности в размер на 5 347 000 лева.

В хода на съдебното –производство е допуснато извършване на съдебно –счетоводна експертиза, от чието заключение се установява, че за периода 01.01.2014 -31.12.2014 година, относно сметка 501 - Каса в лева на [фирма]: Началното салдо на сметка 501 - Каса в левове е 5 348 399,66 (Пет милиона триста четиридесет и осем хиляди триста деветдесет и девет лева и 66 стотинки) лв.

Дебитния оборот на сметка 501 -- Каса в левове е 0,00 лева.

Кредитния оборот на сметка 501

Каса в левове е 3 019,56 (Три хиляди и деветнадесет лева и 56 стотинки) лева.

Крайното салдо на сметка 501 -Каса в левове е 5 345 380,10 (Пет милиона триста четиридесет и пет хиляди триста и осемдесет лева и 10 стотинки) лв.

За периода 01.01.2015-31.12.2015 година, относно сметка 501 - Каса в лева на

[фирма]:

Началното салдо на сметка 501 - Каса в левове е 5 345 380,10 (Пет милиона триста четиридесет и пет хиляди триста и осемдесет лева и 10 стотинки) лв.

Дебитния оборот на сметка 501 - Каса в левове е 0,00 (Нула) лева. Кредитния оборот на сметка 501 — Каса в левове е 0,00 (Нула) лева.

Крайното салдо на сметка 501 - Каса в левове е 5 345 380,10 (Пет милиона триста четиридесет и пет хиляди триста и осемдесет лева и 10 стотинки) лв.

За периода 01.01.2016 - 31.12.2016 година, относно сметка 501 - Каса в лева на

[фирма]:

Началното салдо на сметка 501 - Каса в левове е 5 345 380,10 (Пет милиона триста четиридесет и пет хиляди триста и осемдесет лева и 10 стотинки) лв. Дебитния оборот на сметка 501 - Каса в левове е 0,00 (Нула) лева. Кредитния оборот на сметка 501 --

Каса в левове е 0,00 (Нула) лева.

Крайното салдо на сметка 501 - Каса в левове е 5 345 380,10 (Пет милиона триста четиридесет и пет хиляди триста и осемдесет лева и 10 стотинки) лв.

За периода 01.01.2017 - 31.12.2017 година, относно сметка 501 -- Каса в лева на

[фирма]:

Началното салдо на сметка 501 - Каса в левове е 5 345 3 80,10 (Пет милиона триста четиридесет и пет хиляди триста и осемдесет лева и 10 стотинки) лв.

Дебитния оборот на сметка 501 - Каса в левове е 0,00 (Нула) лева. Кредитния оборот на сметка 501 - Каса в левове е 0,00 (Нула) лева.

Крайното салдо на сметка 501 -- Каса в левове е 5 345 380,10 (Пет милиона триста четиридесет и пет хиляди триста и осемдесет лева и 10 стотинки) лв.

За периода 01.01.2018 - 31.12.2018 година, относно сметка 501 - Каса в лева на

[фирма]:

Началното салдо на сметка 501 -Каса в левове е 5 345 380,10 (Пет милиона триста четиридесет и пет хиляди триста и осемдесет лева и 10 стотинки) лв.

Дебитния оборот на сметка 501 -- Каса в левове е 0,00 (Нула) лева.

Кредитния оборот на сметка 501 - Каса в левове е 1 156 597,39 (Един милион сто петдесет и шест хиляди лева петстотин деветдесет и седем лева и 39 стотинки) лева.

Крайното салдо на сметка 501 - Каса в левове е 4 188 782,71 (Четири милиона сто осемдесет и осем хиляди седемстотин осемдесет и два лева и 71 стотинки) лв.

За периода 01.01.2019 - 31.12.2019 година, относно сметка 501 -- Каса в лева на [фирма]:

Началното салдо на сметка 501 -- Каса в левове е 4 188 782,71 (Четири милиона сто осемдесет и осем хиляди седемстотин осемдесет и два лева и 71 стотинки) лв.

Дебитния оборот на сметка 501 -- Каса в левове е 0,00 (Нула) лева.

Кредитния оборот на сметка 501 - Каса в левове е 2 060 000,00 (Два милиона и шестдесет хиляди лева) лева.

Крайното салдо на сметка 501 -- Каса в левове е 2 128 782,71 (Два милиона сто двадесет и осем хиляди седемстотин осемдесет и два лева и 71 стотинки) лв.

Към настоящия момент салдото на сметка 501 Каса в левове е 2 128 782,71 (Два

милиона сто двадесет и осем хиляди седемстотин осемдесет и два лева и 71 стотинки) лв.

Има извършени инвентаризации на паричните средства в брой на [фирма] за периода 01.01.2014 година до 31.12.2019 година, като резултатите от тях са, както следва:

За периода 01.01.2014 - 31.12.2014 година

е установена фактическа наличност след извършена инвентаризация на наличните паричните средства в брой, която е 5 345 380,10 (Пет милиона триста четиридесет и пет хиляди триста и осемдесет лева и 10 стотинки) лева.

За периода 01.01.2015 - 31.12.2015 година

е установена фактическа наличност след извършена инвентаризация на наличните паричните средства в брой, която е 5 345 380,10 (Пет милиона триста четиридесет и пет хиляди триста и осемдесет лева и 10 стотинки) лева.

За периода 01.01.2016 - 31.12.2016 година

е установена фактическа наличност след извършена инвентаризация на наличните паричните средства в брой, която е 5 345 380,10 (Пет милиона триста четиридесет и пет хиляди триста и осемдесет лева и 10 стотинки) лева.

За периода 01.01.2017-31.12.2017 година

е установена фактическа наличност след извършена инвентаризация на наличните паричните средства в брой, която е 5 345 380,10 (Пет милиона триста четиридесет и пет хиляди триста и осемдесет лева и 10 стотинки) лева.

За периода 01.01.2018-31.12.2018 година

е установена фактическа наличност след извършена инвентаризация на наличните паричните средства в брой, която е 4 188 782,71 (Четири милиона сто осемдесет и осем хиляди седемстотин осемдесет и два лева и 71 стотинки) лева.

За периода 01.01.2019-31.12.2019 година

е установена фактическа наличност след извършена инвентаризация на наличните паричните средства в брой, която е 2 128 782,71 (Два милиона сто двадесет и осем хиляди седемстотин осемдесет и два лева и 71 стотинки) лева.

По принцип съдът кредитира заключението на вещото лице, дотолкова доколкото същото е изготвено компетентно и безпристрастно, кореспондиращо със събраните по делото писмени доказателства - заповеди за извършена инвентаризация за 2013г.-2019г., доклади за извършена инвентаризация за 2013г.-2019г., описи на парични средства в брой за 2013г.- 2019г., оборотни ведомости за периода 2013г.-2019г. Но след като съдът, не кредитира така посочените писмени доказателства, като новосъздадени единствено за целите на настоящото производство, то единствено с това заключение не биха могли да се променят изводите на ревизиращия екип и решаващия орган. Следва да се има предвид и факта, че дружеството не е публикувало ГФО за 2014г. и 2015г., а за 2017г. е декларирало, че не извършва търговска дейност.С настоящото заключение не е оборен изводът на органите по приходите, че касовата наличност към края на 2013г. липсва, а липсват и доказателства

същата да е употребена в търговската дейност на дружеството, поради което липсващата касова наличност представлява дивидент, разпределен на едноличния собственик и управител под формата на скрито разпределение на печалба в периода, в който е констатирана липсата на парични средства в брой. С оглед на изложеното, съдът изцяло споделя изводът на решаващия орган, че посочената в баланса за 2013г. касова наличност в размер на 5 347 000,00 лева е изплатена под формата на скрито разпределение и печалбата през периода от 01.10.2013г. до 31.12.2013г.. В случаите на установено несъответствие между фактическата и касовата наличност на парични средства се касае за разпределение на дивидент в полза на едноличния собственик на капитала Ч. Калопънджи, който не е отразен счетоводно и съответно не е обложен с относимия данък.

По делото липсват доказателства, че към ревизирия период, а и след това процесната сума се е намирала налична в дружеството, като съдът съобрази и обстоятелството, че в същото време, дружеството няма офис, налични активи –недвижими имоти, МПС, други материални активи – машини, стоки, инвентар, няма дългосрочни и краткосрочни инвестиции, няма вземания от банки и други 3-ти лица, но има задължения към доставчици в размер на 6 372 000 лева. Отделно от това, липсват всякакви доказателства за мястото на съхраняване на значителна по размер сума, нелогично е и такава сума да се съхранява и държи в такъв продължителен период от време, при условие, че за 2014г., 2015г. и 2016г. са подавани ГДД с нулеви стойности, а за 2017г. дружеството е декларирало, че не извършва търговска дейност, последното няма никакви активи. Притежанието на средства в касата на дружеството в края на 2013г. не може да бъде доказано, нито със заключението на вещото лице, нито с направените счетоводни записвания, които няма как да бъдат проверени, тъй като липсват публикувани ГФО за 2014г. и за 2015г. от една страна, а от друга страна новопредставените в хода на съдебното производство заповеди за извършване на годишна инвентаризация, опис на пари в каса и оборотни ведомости са частни документи с недостоверна дата, съставени за нуждите на съдебното производство, в които не е посочено, мястото на извършване на инвентаризация и на съхранение на наличните парични средства, поради което, съдът както вече посочи не ги кредитира, тъй като същите са лишени от доказателствена стойност.

В тази връзка, жалбоподателят не доказва, наличието на касова наличност в размер на - 5 347 000 лв. към 31.12.2013г. в касата на дружеството, което да разколебае изводът на органите по приходите, че сумата е разпределена в полза на едноличния собственик, без да е свързана с осъществяваната от данъчно –задълженото лице дейност. След като не са представени годни доказателства за наличие на парични средства и употребата им в търговската дейност на дружеството, се налага изводът за липсваща касова наличност на парични средства, представляваща дивидент.

Това представлява скрито разпределение на печалба по смисъла на параграф

1, т.5 б.“а“ от ДР на ЗКПО във връзка с параграф 1, т.5 от ДР на ЗДДФЛ, подлежащ на облагане по чл.38 ал.3 от ЗДДФЛ. По отношение на понятието „скрито разпределение на печалба“, параграф §1. т. 8 от ДР на ЗДДФЛ препраща към съответното понятие по смисъла на ЗКПО. Съгласно §1. т. 5, б. „а“ от ДР на ЗКПО, „скрито разпределение на "печалба" са сумите, несвързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице дейност или превишаващи обичайните пазарни нива, начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица, с изключение на дивидентите по т. 4, букви „а“ и „б“. Съгласно разпоредбите на §1, т. 5, б. „в“ от ДР на ЗДДФЛ и §1, т. 4, б. „в“ от ДР на ЗКПО, скритото разпределение на печалбата се счита за разпределен дивидент, който съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗДДФЛ следва да се обложи с окончателен данък, който на основание чл. 38, ал. 3 от ЗДДФЛ се определя върху brutния размер на начислените суми. Данъкът е в размер на 5% и се удържа от платеца на дохода по реда и в сроковете, регламентирани в чл. 65, ал. 2 от ЗДФ.

В този смисъл оспореният ревизионен акт е законосъобразен, обоснован и правилен. Доказано е и задължението за лихви, като акцесорно задължение.

Жалбата като неоснователна, следва да бъде отхвърлена

При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 ДОПК на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 6 797,60 лв., на основание чл.8, ал.1, т.5 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град Б1- състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция–гр.С.,ж.к.“Г. Д.“,[жилищен адрес] представлявано от управителя Ч. Калопънджи чрез адв.Д. Балкански срещу Ревизионен акт № Р-22221019001895-091-001/18.12.2019г., издаден от Р. Г. Я. – орган, възложил ревизията и Б. М. Я.– ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 411/16.03.2020г. на Директора на Дирекция“ОДОП“ С. при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА „Газ Л. България“ Е. с ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция–гр.С.,ж.к.“Г. Д.“,[жилищен адрес] представлявано от управителя Ч. Калопънджи, да заплати на Дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” при ЦУ на НАП [населено място] юрисконсултско възнаграждение в размер на лева 6 797,60 лв / шест хиляди седемстотин деветдесет и седем лева и шестдесет стотинки/.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на Република България.

СЪДИЯ: